

uddybende i Socialministeriets vejledning til kommunerne.

Hvad angår klagemuligheder, kan det oplyses, at Socialministeriet i omtalte vejledning til kommunerne har henstillet, at afgørelsen om hjemmehjælp eller visitationskemaet skal indeholde vejledning om muligheden for at forelægge klager for det særlige klageråd på hjemmehjælpsområdet.

Endelig kan jeg oplyse, at jeg den 27. februar 1997 har skrevet til samtlige kommunalbestyrelser og bl.a. i forlængelse af debatten om aftaler har påpeget, at kommunerne i forbindelse med tildeling af hjemmehjælp træffer en afgørelse.

– Det fremgår endvidere af mit brev, at »den enkelte hjemmehjælpsmodtager inddrages i beslutningsprocessen for at sikre, at der så vidt muligt er enighed mellem brugeren og kommunen om de faktuelle forhold, der ligger til grund for kommunens afgørelse. Enigheden kan eventuelt bekræftes ved, at både brugeren og kommunens repræsentant underskriver visitationskemaet, der redegør nærmere for ansøgningen og for, hvad der ligger til grund for denne. Herefter træffer kommunen – på grundlag af en konkret, individuel vurdering af brugerens behov for hjemmehjælp – en egentlig afgørelse. En afgørelse, som naturligvis skal efterleves, medmindre helt særlige forhold, som på ingen måde har kunnet forudses, nødvendiggør enkeltstående aflysninger.

Generelle forbehold om aflysning af hjemmehjælpen – og brugerens eventuelle underskrift herpå – har ingen juridisk betydning.

For at undgå misforståelser skal jeg derfor henstille til kommunerne

- ikke at benytte generelle forbehold i forbindelse med afgørelserne om hjemmehjælp, og
- ikke at bede brugerne om at skrive under på selve afgørelsen.«

vedrørende erstatningsansvar og eventuel tilbagebetaling af uretmæssig modtaget støtte?«

Svar (11/4 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet kan oplyse, at såvel erstatningskrav, der bygger på almindelige regler om erstatning uden for kontraktsforhold, som krav på tilbagebetaling af beløb, der er betalt med urette, normalt forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer, den såkaldte 1908-lov. Denne lov gælder også for Færøerne.

Forældelsesfristen efter 1908-loven er 5 år. Fristen regnes som udgangspunkt frataget tidspunkt, hvor kravet kan kræves betalt (forfaldsdagen), jf. lovens § 2.

Forældelsesfristen kan enten afbrydes ved skyldnerens erkendelse af gælden eller ved, at der anlægges retssag eller iværksættes andre retslige skridt mod skyldneren, jf. lovens § 2.

Den, der har lidt et tab, eller som har betalt for meget, må således i givet fald vurdere, om der er fornødent grundlag for at rejse krav ved domstolene, hvis skyldneren ikke erkender gælden.

Spm. nr. S 1845

Til erhvervsministeren (26/3 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren i skemaform redegøre for forskellene på, hvordan sikkerheden er for køber og sælger af fast ejendom i forbindelse med betroede midler før og efter 1. januar 1997?«

Begrundelse

Fra 1. januar 1997 har Folketinget bestemt, at skødeskrivningsforbuddet for ejendomsmæglere er ophørt. Det vil sige, at ejendomsmæglere frit efter denne dag kan skrive skøde og modtage alle de pengestrømme, som normalt følger en ejendomshandel. En ganske almindelig villa-handel vil sjældent være mindre end 1 mio. kr. Alligevel har ministeriet fundet det forsvarligt, at de forøgede sikkerheder først skal træde i kraft pr. 1. oktober 1997, ligesom reglerne om

Spm. nr. S 1843

Til justitsministeren (26/3 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren, i forbindelse med svaret på spørgsmål nr. S 1578 om at få sikret, at forældelse ikke indtræder i sagerne om skibsfinansiering både for Danmark og Færøerne, besvare spørgsmålet set i relation til forældelsesreglerne